

Noget i Knaphullet). Jeg beder om Forlæbelse, jeg sagde kun, at Ministeren tog Bedkommende i Knaphullet. Der vil altsaa altid være tilstrækkelig Leilighed for ethvert æret Medlem til uden Ministertrappestormeri at kunne gjøre Ministeren bekendt med de Misbrug, han tror, der finder Sted. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) mente, at noget Saadant ikke kunde gaa an, idet jo Bedkommende derved risikerede at brænde sine Fingre. Ja, det kunde tænkes, dersom der var Tale om, at enhverisomhelst Rekrut skulde kunne trænge sig frem med sine Meddelelser til Ministeren; men det er virkelig ikke det, jeg har bedet om. Jeg har kun bedet de Herrer Medlemmer af Thinget om, naar de faae Kundskab om bestemte Fakta, som efter deres Overbevisning ere utilladelige, og om bestemte Personer, som have begaaet dem, da vilde give den paagjældende Minister Underretning derom, og jeg er overbevist om, at han da ogsaa netop i den gode Lands Interesses vil søge at komme tilbunds i disse Forhold. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde mig, efterat han havde holdt sit Foredrag, skriftlig bekendt med et formodet Faktum, som han paa Grund af dets Bestaffenhed ikke kunde nævne her. Jeg skal villig indrømme, at, dersom et saadant Faktum virkelig har fundet Sted, saa er der noget i høieste Grad Oprørende deri, men for mig ligger der noget ikke mindre Oprørende deri, at der herfra udbredes en almindelig Misforstaaelse og Mistanke om en slet Mand i Hæren, uden at et eneste Menneske virkelig har det moraliske Mod at træde frem og afgive Materiale til, at det kan blive undersøgt, om Misforstaaelsen er begrundet eller ei. Jeg opfordrer derfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds til, naar han har saadanne Fakta, da at gjøre Ministeren bekendt dermed, og han kan jo nok være sikker paa, at han idetmindste ikke behøver at risikere at brænde sine Fingre.

M. W. Jensen: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har gjentagende bebrejdet Medlemmer fra den Side, hvortil jeg hører, at Ingen af os har fundet sig foranlediget til at træde frem og nedlægge en bestemt Indsigelse imod de Udtalelser, som ved hin Leilighed bleve fremsatte af det ærede Medlem for Faxe (D. Christensen). Jeg kan nu ingenlunde erkjende nogen Forpligtelse til at skulle nedlægge en Indsigelse imod enhver Udtalelse, der kommer fra den anden Side; men særlig tror jeg, at det vistnok i Almindelighed maa erkjendes, at der kan komme Udtalelser frem, der ere af en saa uhyggelig Natur, at intet Medlem her i Thinget føler sig opfordret til at svare derpaa (Afbrydelse). Ja, det er en Skønssag. Det vil jeg dog udtale, at, hvorledes end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stiller sig til denne Sag, drifter jeg mig til i dette Øieblik at udtale, hvad jeg strax

sagde den samme Dag, de omtalte Yttringer faldt her, og hvad der vistnok vil være i frist Minde hos de ærede Medlemmer, at Pluraliteten af denne Forsamling ikke billigede den Form, hvorunder disse Yttringer fremkom. Naar det idag er givet Udseende af, at Sagen er reist fra to Afdelingschefer, saa er ogsaa dette en Misforstaaelse. Den kom ganske vist ind i Thinget paa den Maade — om det er berettiget eller uberettiget, er Noget, jeg ikke skal indlade mig paa; det er en Sag, der eventuelt kan finde sin Afgjørelse ved Domstolene — men den kom ind efter de paagjældende Underofficerers Ønske og med deres Billigelse, og hvorfor kom den ind? Fordi de Paagjældende sølte sig i høi Grad ærefornærmede ved de Yttringer, der vare fremtatte, og det var ikke alene Underofficererne ved de to paagjældende Kjøbenhavnske Afdelinger, men tillige Underofficersstanden i Almindelighed i Kjøbenhavn. Det drifter jeg mig til at udtale; jeg har hørt det fra saa mange Sider, at jeg ikke nærer Stygge af Lovul om, at det er saaledes. Naar nu altsaa Forholdet er det, at der her er indkommet et Andragende om, at det ærede Medlem fra Faxe maa blive draget til Ansvar for nogle Udtalelser, han har fremsat mod denne Klasse af Medborgere, Underofficererne, saa spørger jeg: har man da aldeles intet Hensyn at tage til de Mænd, fra hvem dette Ønske er kommet? De Herrer tage ellers ved saa mange Leiligheder Hensyn til Underofficersstanden, og vi have endog af et æret Medlem, der sidder tæt ved mig, idag hørt meget rosende Udtalelser om Underofficerskorpset. Jeg tror ogsaa, at det fortjener saadanne Udtalelser, thi set ogsaa, at det er saa, at der imellem Underofficererne er Enkelte, som ikke opfyldte deres Pligt — der er braadne Rår i alle Lande — er det saa Ret at sælbe den større Del af en saadan Stand paa den Maade, som slet er gjennem Udtalelserne fra det ærede Medlem fra Faxe? Det er det, der er Spørgsmaal om, og naar de Paagjældende have sølt sig ærefornærmede, saa siger jeg, at saaledes opfatter jeg en Higsdagsmands Stilling, at han altid maa staa som Mand bag sit Ord. Hvis der kom En, som sølte sig fornæmet ved Udtalelser, der vare faldne her fra mig, og bad Thinget om, at jeg maatte komme til ved Domstolene at godtgjøre min Berettigelse til at bruge saadanne Udtalelser, vilde jeg selv være den Første til at forlange en saadan Undersøgelse.

Svar: Jeg finder aldeles ingen Anledning til at følge de ærede Medlemmer, som i denne Sag søge aparte og ved Siden af Sagen liggende Diemed. Jeg skal derfor lade det Allermeste af det, der her er fremkommet, ligge og alene holde mig til den ærede Ordfører for Mindretallet (Roch), som har givet en, som jeg maa erkjende, i alt Fald saglig Begrundelse af sit Standpunkt. Jeg tror nu imidlertid, at jeg uden